

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona,
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.

Nyilvtér sora 40 fillér.

Hirdetési nagyság szerint.

Szépirodalmi, társadalmi, és köz-
gazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez intézendők.Előfizetési pénzek és reklamációk,
Feigl Gyula

kiadó címére küldendők.

XXII. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ERNŐ.

33. szám.

Tisztviselőink helyzete.

(S.) Köszeg város képviselő testülete a legközelebbi multban megtartott képviselői közgyűlése alkalmával részben indokolatlan s helytelen takarékosság hibájába, másrészt inconsequentiaiba esett akkor, amikor a tisztviselők fizetésének rendezését s illetve ezeknek méltányos s mérsékelt felemelését tartalmazó bizottsági javaslatot egyszerűen elvetette. Mindenki, aki mások munkáerejére, ismereteire s tudásának felhasználására van utalva, igen jól tudja, hogy buzgó, odaadó, hasznos tevékenységet csak akkor várhat alkalmazottjától, ha munkásságukat megfelelően s méltányosan jutalmazza. Minden intézmény tehát legyen az állam-, megye-, város vagy egyház, csak akkor követelheti jogosan alkalmazottjától, hogy azok teljes odaadással szenteljek magukat s erejüket hivatásuknak, ha viszont anyagi existenciájukról akképen gondoskodik, hogy azok állásuknak s a társadalom követelményeinek megfelelően önmagukat, s családjukat fenntartani képesek legyenek. Köztisztviselő ép úgy, mint minden más társadalomban élő ember, alá van vetve a társadalom által elfogadott általános kívánalmaknak az életmód tekintetében, ezekhez ép úgy alkalmazkodni kénytelen, mint mindenki más, aki a társadalommal harmóniában maradni óhajt.

Idők folyamán a társadalom is, mint minden emberi dolog változásokon ment át. Az idők haladtával változik a világnézet s a műveltség haladásával a társadalom jogos igényei is nagyobbodnak mindnyájunkkal szemben, akik a társadalom tagjai vagyunk. Az utóbbi évtizedek alatt észlelt rohamos haladással karöltve az egész vonalon nagy mértékben szaporodtak a szükségletek s annak megfelelően, úgy az egyesek, mint a családok fenntartása tetemesen nagyobb anyagi eszközöket vesz

igénybe. S mi ennek a következménye? Mindenesetre az, hogy minden egyes ember tevékenységét nem csak lehetőleg fokozza, hanem annak vagyoni mértékét is magasabbra emelni törekszik. Tapasztalható ez minden téren kivétel nélkül. A napszámos, az iparos, a kereskedő, az értelmességi osztályhoz tartozó egyaránt, mind magasabb ellenértéket követel szolgáltatásainak munkájának, mert létezése jogos igényeit másképp ki nem elégítheti. A kor eme haladásával lépést kellett tartani az államnak s ezen intézményeknek is, melyek az egyeseknek, mint alkalmazottjaiknak munkáerejét, képességeit igénybe venni kénytelenek lévén, ezek megfelelő existenciájáról gondoskodni kötelesek. S valóban nagyszerű haladás észlelhető e téren úgy az állammal, mint egyéb közintézeteknél, s egyeseknél. Vegyük csak az államot, vizsgáljuk mily nagy különbség van pl. a katonaságnál, különösen a tisztakar tagjainak díjazásánál a mostani s az ezelőtti 20—30 éves állapot között. Nézzük az állami tisztviselők díjazását, mily különbség van például az igazságügyi tisztviselőknak mostani fizetése s az ezelőtti 30 évi díjazás között, 1872 előtt, midőn alsó fokon az igazságügy még a vármegyék hatáskörébe volt utalva, egy a mostani törvényszéki bírónak vármegyék szerint 1000—1200 frtig váltakozott az évi fizetése. Most a kir. törvényszéki bírónak fizetése lakbérrel együtt 1700 frttól 2100 frtig emelkedett. Tekintsük az igazgatás bármely ágazatában alkalmazott állami tisztviselők illetményeit s bizony azon tapasztalatra jutunk, hogy ezen illetmények az egész vonalon mindenütt, nagyon természetes egész méltányosan, emelkedtek. Vegyük szemügyre a vármegyék tisztviselőit, mindenütt azon méltányos s teljesen indokolt tendenciát látjuk érvényre jutni, hogy a tisztviselők hely-

zete lehetőleg javíttassék, anyagi existenciájuk lehetőleg könnyíttessék, biztosíttassék. Tapasztaljuk ezt a városok legnagyobb részénél is, mert minden téren érvényre kell, hogy jusson azon sarkalatos igazság és elv, hogy mivel a tisztviselőknak vagyoni existenciája tetemesen súlyosodott, az igények és pedig mindig csak a jogos igényeket tekintve — tetemesen megsaporodtak, — ennél fogva méltányosan emelni és javítani kellett a tisztviselők javadalmazását is.

Városunkban pedig legalább 30 év óta egy és ugyanazon fizetése van tisztviselőinknek s pedig kétségtelen, hogy városunk sem képezhet az általánosban kivételt; a mi tisztviselőink vagyoni existenciája is súlyosabb, mint volt 20—30 évvel ezelőtt. Tőlük is fokozottabb munkásságot veszünk igénybe most, mint 20—30 évvel ezelőtt, s éppen ezek legyenek kárhóztatva arra, hogy a tetemesen súlyosabb megélhetési viszonyok között a régi fizetés mellett maradjanak?

Itt megjegyezzük, hogy nem esnek ezen szempont alá a város ügyésze és a városi orvos, mivel ezek díjazása nem annyira fizetés, mint inkább tiszteletdíj jellegével bír. Ezek hivatalos állásukat inkább ambícióból keresték s nem sokat változtat anyagi sorsukon az esetleges jövedelmükhöz mért csekély felemelés.

A legnagyobb aránytalanság azonban és a legsúlyosabb helyzet van éppen főbb tisztviselőinknél. A polgármester, kinek felelőssége óriási, kinek tevékenységi köre oly nagy, hogy minden erejét tudását igénybe veszi, ha tisztének megfelelni akar, eltekintve a csak folyó évben megszavazott 15%-os pótléktól, 1600 frttal kénytelen megelégedni, s a vele hasonrangu járásbíróknak lakbérrel együtt 1700 frt. — 2100 frt. fizetése van, van korpótléka, s van csaknem biztos előléptetése. Pedig a polgár-

TARCA.

Ut a magasba.

Valóban nem tudom, megállapodtak-e már a bölcsek arra a kérdésre nézve, vajjon az emberek karaktere velük születik-e, vagy pedig lassan különböző rendű befolyások hatása alatt rakódik-e rájuk, mint a bronzra a platina? Vajjon a vérmérséklet és a hajlamok döntők-e fejlődésükre nézve, vagy áll-e rájuk is egyenmely tudós ama nagy tetele, hogy minden élő olyan a milyenné a környezete és életszükségeitei teszik? Mondom, nem tudom van-e válasz e nagy kérdésekre, és remélhető-e, hogy ezeket helyesen meg fogják oldani. Azt gondolom azonban, hogy ha nem áltáranosítjuk, hanem vizsgáljuk az egyes embert, okvetlenül megtaláljuk azokat az okokat, a melyeknél fogva az illető nem lehetett mássá, mint a milyenné vált, nem lehetett másképp, mint a hogyan éppen cselekedett.

Eme történet hőse polgári nevén Vértes János példálul mindenképen az átöröklés tanát látszik igazolni: Azonban részben csupán. Részben mondom, mert apját nem ismerjük, csak anyját. Ez időben már csak egyedül élnek az ódon házban, a barátok templomának tövében. Az idős Vértes nincs már itt, hogy fuldokló köhögésével, melynek oka mint ismeretes az asthma volt, némi zajt vigyen a vízhangos folyósokra. Ő harmincz esztendői köhögés után végre belefűlladt ama kellemetlen betegségbe. —

Most tehát csendes a ház. Csak ketten laknak benne János a kis vézna fluska és anyja Vértes Teréz. Kicsi és vézna az asszony is. Fekete ruhájában mint egy arnyék suhan végig a boltozatos meunyezett szobában, melyek miutha szellőztetve sohasem lettek vol-

na, különös ódon, nehéz és mégsem kellemetlen illattal vannak telve. A butorokat szakadozott vászontakaró borítja, a falakon régi kopottas aranykeretű acélmetszetek; a tiszta szobában egy ó divatu csillár gyertyáknak, melyeknek metszett üveglapjain szikrázva játszik délelőttönként a napsugár. . . A falon az öreg zenélő óra; ennek zsinorját János néha meghuzza és ilyenkor csendesen, mint egy beteg ember sóhaja hangzik fel a vén óra édes hangja. A „Schöne Minka, wir müssen scheiden“ kezdetű régi, régi nótát játszsza, tetején pedig lassan kilép — pici Watteau idejébeli pásztor parájával. Ütemesen hajbokolnak egymásnak, majd mikor a nótának vége, illedelmesen meghajolván ismét eltűnnek.

Eme ódon holmik között járkal a ház asszonya. Egy percig sem pihen, örökké tesz, vesz rendelkezik. Kicsiny vékony alakja csupa nyugtalan lázas energia, a mint fekete ruhájában, sábadt arczával, melyből kibognak nagy sötét szemei, a ház ügyeit intézi. Pihenése nincs: egész valóságát valami lázas izgatottság tartja elfoglalva. mintha folyvást valami rendkívüli nagyfontosságú dolgot várna, a mely minden pillanatban bekövetkezhetik. Fojtott és szigorú hangon adja ki parancsait az öreg gazdaasszonynak:

— Józefin ma befőztet csinálunk. Elkészíti a mérleget, két kiló cukrot megtör, öt liter almát meghámoz, a dunsztpapirt körülvájja.

Igy röviden és határozottan hangzanak parancsai a kicsi asszonynak. Zsinorra megy minden itt az öreg házban, mint valamely kaszárnnyában. Korán kelnek, János a flu veszi könyveit és megy a piaristák gimnáziumába. Fél egykor van az ebéd, azután János tanul. Délután hatkor Teréz fekete viklerjébe burkolózik és ki a korszóra viszi Jánost sétálni. Ezután vacsoráznak és János a függőlámpa alatt ismét könyvéhez ül, Teréz pedig komolyan kötüget. Mikor János leczkáját elvég-

gezte lefekszenek és az éjszaka mélységes nyugalma borul a csendes házra.

Ha megfigyeljük a ház életét, mely a barátok templomának tövében áll, látni fogjuk, hogy annak központja a kis János. Mikor ő otthon van, Jozsefu az öreg gazdaasszony lábujhegyen lépked a konyhában és ha a másik cseléd, egy kis csitri parasztleány megfellekezvén magáról véletlenül belekezd valami vidám dalba, haragosan szól reá:

— Nem hallgatsz, te ördög pozdorjája! Hát nem tudod, hogy János urfi tanult? . . .

A csitri leány ijedten hallgat el és ismét csendes lesz. Benn a szobában pedig János tanul lázasan, szüntelenül eszi a betűt és szedi magába a tudományt. Ha elvégezte az iskolai leczkét, drága, nagy könyveket vesz elő, a melyeket anyja Pestről hozatott és ezekből tanul folytonosan egyenlő hévvel, egyforma buzgósággal. Néha bevilágít kis szobájába a halovány hajnal és ő még mindig a könyv mellett ül, vagy pedig gyors, kicsiny leptekekkel járja körül a szobát, elismételve a mit végezett. Teréz a szomszéd szobában van és kötése mellől komolyan nézi. Szeméből véghetetlen imádás sugárzik. Néha csendesen suttog maga elé:

— Ugy te gyönyörűségem, ugy te drágám . . . Csak dolgozz, csak tanulj hogy különb légy valamenynyinél, hogy diadalmasodj felettük. Dicső leszel, nagy leszel, rabszolgáid lesznek mind és te uralkodni fogsz rajtuk nem úgy mint az apád, aki sört ivott, köhögött és semmire nem bírta vinni. . . A te akaratod le fog küzdeni minden akadályt, te hatalmassá, és gazdaggá és irigyelté fogsz tenni bennünket. Te drága, te egyetlen . . .

És míg kötését folytatta, látta a kicsiny, vézna ut fényes ruhában, reudjelekkel borított mellét, a mint

mester mint politikai első tisztviselő a vele egyenrangú járásbíró sorrendben meg is előzi. Hátha az összehasonlítást a katonai hasonrangú őrnagyi állással összehasonlítjuk, akinek állásával járó évi jövedelme a 2500 frtot is meghaladja.

Vegyük a városkapitányt, bizonyára fontos és felelősségteljes azon hatáskör a melyet betöltenie kell, önállóan bírósodik, a rendőrséget vezeti, hivatalának főnöke, nem csak a nappal, hanem az éjelt is ha a szükség úgy kívánja, hivatalának s hivatalos teendőjének kell szentelnie. Bizonyára van olyan rangban, mint például a bíróságnál alkalmazott albiró, s míg ez utóbbinak 1300 frttól 1500 frt-ig terjed a fizetése, az kénytelen 1000 frttal megelégedni. Éppen úgy, mint 20-30 évvel ezelőtt, pedig bizonyára mindenki belátja azt, hogy nagy különbség van, nemcsak a mostani jogos igények és megélhetési mód, és az akkori között; hanem különbség van az akkori tevékenység és a jelenleg megkívántató között is. Ugyanezen vizsás helyzet van a városi jegyzői állásnál is. Még a vidéki jegyző kereshet mellékes jövedelmet, s a különben szintén nem nagy fizetését ekkép emelheti, addig ez minden mellékkereset nélkül 900 frt. fizetéssel kénytelen beérni, pedig bizonyára van oly fontos és sok teendője, mint bármely jegyzőnek; rangban pedig, mint városi tanácsos feltétlenül felette áll.

Az erdőmestertől ma megkívánja a törvény az akadémiai képzettséget, mégis ugyan azon 800 frt. fizetése van, mi volt ezelőtt 20-30 évvel, amidőn erdő kerülből vagy vadászból avanszított egyén is betölthette ezen helyet.

A többi tisztviselő is joggal tart igényt fizetése javítására, de ezeknél még sem oly nagy az aránytalanság, mint a lentebb felsoroltaknál. Ezeknél egyelőre azzal is eleget vélt tenni a bizottság, hogy a csak ideiglenesen megszavazott, tehát bármikor beszűntethető 15%-os pótléknak megfelelő összeget a rendes évi fizetéshez csatolta, de itt-ott egy kis javítást is hozott javaslatba.

És mindezen valóban nemcsak a bizottság, hanem minden elfogulatlan ember által is méltányosnak talált fizetésjavítások csak 1-6%-al emelték volna a pótdát, tehát, az ez által 16 krajczárral lett volna felemelve. No már engedelmet kérek, ez valóban a szűkkeblűségnek s az indokolatlan takarékoskodásnak a netovábbja.

Helyzetüknek lehetőleg javításával, a városnak tisztviselőit buzdítani kellene fokozottabb tevékenységre, serkenteni arra, hogy még a köteles munkán kívül is legyen kedvük a város javára közreműködni, mert ezen tevékenységre városunk valóban reászorul.

Protectioban szűkölködő városunk csupán polgárai, de első sorban tisztviselői fokozott tevékenységétől, azok erőmegfeszítésétől várhatja némi boldogulását. Mi pedig ilyen módon fokozzuk munkakedvünket?

Nem az a helyes takarékoság tisztelt városi képviselő urak! Jól tudjuk, hogy a gazda, az iparos, a kereskedő helyzete sem virágos, ezeknek is fokozott erőmegfeszítéssel kell keyerüket megkeresni, de higgyék el, annak a tisztviselőnek, aki becsülettel, függetlenül, igazságosan akarja hivatását

betölteni, a mai díjazás mellett sokkal nehezebb a helyzete, mint bármely más foglalkozásuaké. Nagy összegűek látszik az első tekintetre az a 800 — 1000 frt. fizetés, de, vegyék szemügyre, hogy ebből egy családnak kell 365 napon át, és pedig az állásnak megfelelő és a tarsadalom által megkívánt módon megélni, gyermekeiket taníttatni, neveltetni, irodalmi, egyetemi s számtalan oly kiadásokat fedezni, a melyek éppen csak a szegény hivatalnokot nyomják, s a melyektől az iparos, a gazda, a kereskedő csaknem teljesen ment.

A képviselő testület is beletta, s így 1898 évben ki is küldötte a bizottságot, hogy a tisztviselők fizetését rendezni kell. Bizonyára nem oly célzattal, hogy ezeket leszállítsa, hanem hogy méltányosan a tisztességes megélhetéshez arányba a hol szükség van emelje. A későbbi képviselő testületek is ezen szükség tudatában eddig is, míg a bizottság végleges javaslatot nem tesz, már két ízben a 15%-os pótléket megszavazta tisztviselőiük. Most pedig a képviselőtestület egész mereven megtagad minden e terén való javítást, s a bizottság javaslatát minden további indok nélkül elveti? Ez kérem, amint legelől mondtuk, legalább is nem consequens eljárás.

Szivleljük meg jobban uraim tisztviselőink, különösen főtisztviselőink nem éppen virágos anyagi helyzetét, s a legközelebbi alkalommal mely soká nem késhet legyünk méltányosabbak irántuk.

Városi ügyek.

3327,902.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy az 1903. évi városi költségvetési előirányzat az 1886. évi XXII. törvényünk 125. §-a értelmében 1902. évi augusztus hó 18-tól szeptember 3-ig a város polgármesteri hivatalában közzesemlére kitévetett.

A város összes előirányzati ezen költségvetési előirányzatot a hivatalos órák alatt megtekinthetik és az ellen észrevételeket adhatnak be.

Ezen költségvetési előirányzat a városi képviselők közti nyomtatásban ki fog osztatni.

Közleg, 1902. évi augusztus hó 14-én.

Dr. Sissovics,
polgármester.

H i r e k.

— **A király születésnapja.** Felsőleges királyunk holnap tölti be születésének 72-ik évét. Szeretettel ünnepli e napot a magyar nemzet, hosszú életet kívánva a bölcs, jóságos uralkodónak. A Jézus szent szíve templomában e napon délelőtt 9 órakor lesz a hivatalos istentisztelet.

— **A város költségvetése.** A város jövő évi költségvetése már elkészült s a héten közzesemlére kerül. A pótdát ismét elég magas, 47,5 százalék, csak hogy bevették ezuttal a kiadásokba egy pár régi kölcsönnek a törlesztési összegét. Ezek a „fizetetlen számlák” már évek óta pihentek a levéltárban, annélkül, hogy kiegyenlítéséről gondoskodtak volna.

— **Tisztújítás.** A városnál üresedésben levő egy számvevői, egy szamizszi és egy esetleg két irnoki állásnak választás útján leendő betöltésére az alispán folyó hó 22-ére tűzte ki a határnapot. A kijelölt-bizottság ugyanaznap délután 2 órakor tartja ülését.

— **Tanítóválasztás.** Az új iskolaszék, Kincs István plébános elnöke alatt, tegnapi töltötte be a kath.

pályáján gondoljon reánk, első mestereire is egy kis hálával.

A pályaválasztás nem okozott gondokat. Régei elhatározott dolog volt már, hogy János katoná lesz. Az iratok fel mentek Bécsbe a „Militär Technische Akademie” igazgatóságához. János, aki már az érettségi előtt is éjjel nappal dolgozott, emberfeletti munkát végzett és a felvételi vizsgán első lett. Ingyen helyet kapott és október elején elutazott Bécsbe.

Négy esztendő mult el az akadémián. Sivárabb, keményebb és szomorubb életet képzelnél nem lehet, mint a minő a katonai intézetek vastegyelmének békójában. Vértess Jánosnak ez szinte üdülés volt korábbi élete után. Legfőljebb az bántotta, hogy nem tanulhat annyit mint óhajtaná.

Azonban az első esztendő végén itt érte a fiu lelkét az első súlyos seb. Az intézetben volt néhány gróf és báró, azonfelül két valószínűsági princz is: az egyik a keleti uralkodó unokaöccse, a másik valami mediatiszált német ház sarja. János kétségtelenül a legelő volt itt is. Munkáit, melyeket a Taktik koréból írta, a professzorok a vezérkari tiszteknek adták elolvasni, a legjobb lovas, a legjobb vívó ő volt és három hónap alatt olyan Einschiesen-eket vezényelt, hogy öreg tüzérezredesek ámulva néztek. De a rangsorban természetesen a princzek elébekerültek, sőt részbe a grófok is és János ötödik, vagy hatodik lett.

Összetörve érkezett haza a szünidőkre a kis vidéki városba. Teréz is megdöbbenve fogadta. De a kettős arany stráf és a korzó népének irigy pillantásai némileg megnyugtatták. Mikor pedig a garnizon parancsnoka az ezredes magához hívatta Jánost és hízélgőleg adta tudtára, mikép talentumáról és szorgalmáról hír jött Bécsből — Teréz egészen megnyugodott.

elemi iskolánál a Wittlinger Antal elhalálása folytán megüresedett tanítói állást. Tízennégy pályázó közül szavazattöbbséggel Szilassy István balozsai-medgyesi tanítót választottak meg. A választást megelőzőleg az iskolaszék a saját kezeleiből megválasztotta világi elnöknek Markovits József ügyvédet, jegyzőnek Szomor Lajost.

— **Ingyenes énekoktatás.** Dolnal Péter egyh. kar-nagy szeptember 1-től fogva ingyenes énekoktatásban részesíti azon jó moderu gyermekeket, akik ezen ideig, szülőik kíséretebeu uala jelentkeznek.

— **Vadász-jegyek.** Kőszegen az ideu a következők vaitottak vadász jegyet: Wittinger Lajos vasuti állomás tonok, Haber József vadór, Ilotbauer Konstantin bencés tanár, Stur Lajos dr. ügyvéd, Kőszmaros Gaspar ny. kir. tablai bíró, Niczky Ferencz gróf, novved-tohadnagy, Chernel Istvan maganzo, Högyesi Amand bencés tanár, Krausz Gyula cs. és kir. hadnagy, Brenner Lajos kemenysepromester, Weoros Elemer novved-tohadnagy, H. Seper Laszlo loszolgabiro, Czeke Gusztav gözmalom-tulajdonos, Sissoovits Miklos dr. polgar-mester, Kovacs Karoly maganzo, Pfeffel János kir. koz-jegyző, Thomas Lajos dr. orvos, H. Eudrédi Gabor technikus.

— **Tancvigalom.** Rozenkrans Marton tancitanító a héten betelezi a tancztanítást s szombatou a tantolyam betelezéseul tancvigalmat rendez a Mutatóban. A Mutatsag irant általános az érdeklödes.

— **Tuzoltömulsag.** A köszegi onk. tuzolto-egyesulet mult penteki mulatsaganak nem kedvezett a legjobb idojaras. A huvoses idojaras daczara estetele megis megtelt a sorhaz-kert közönseggel s a fiatalsag csakhamar tancra perdult. Ket zenekar muzsikalta lelvaitva a halgatot es tancdarabokat. Nagyon szep latvanyosság volt a Kovacs Ferenc rendezte tuzijatek is.

— **Tancmulatsag.** A köszegi Magyar Szinpartolo Egyesulet tolyo ho 30-au a Gyöngyös-turdö kertjeben, rossz ido eseten a termekben, zartkoru tancmulatsagou rendez. Ez a legfiatalabb egyesuletunk, mely rövid ido alatt bamulatosau népszerű lett, ezidoszerint majdnem teljes számban magaba foglalja a város intelligenciáját, idöközönként kisebb, belepö-dij nélküli tancestelyeket rendez melyeknek tavaly óta jo hiruevük van. Az idei nyári mulatsag irant is nagy az érdeklödes azöta, hogy vasarnap a rendezoseg a meghivokat szetküldte.

— **A köszeg-szombathelyi vasút üzleti kimutatása**

1902. Julius haváról:

Szállított személyek	10888 egyén
Szállított javak	1126 tonna
Személyek s podgyász utáni bevétel	5513 kor.
Bevétel a szállított javak után	3312 .
Összes bevétel	8825 .
Kilométerenkint	507 .
Az előző év Julius havi összes bevétel	8486 .
Kilométerenkint	499 .
A km.-kinti emelkedés	+1,6 %

Eredmény az év elejétől Julius hó végeig:

Szállított személyek	64603 egyén
Szállított javak	6444 tonna
Személyek és podgyász utáni bevétel	32370 kor.
Bevétel a szállított javak után	18581 .
Összes bevétel	50954 .
Kilométerenkint	2997 .

Az előző év első 7 hónapjának bevétel:

Személyek s podgyász után	32349 kor.
Javak után	19397 .
Összes bevétel	51746 .
Km.-kint	3044 .
A csökkenés km.-kint	1,6 %

Évi átlagos km.-kinti bevétel:

Az 1902. évben	5994 kor.
Az 1901. évben	6088 .

— **Halalozás.** Horvath György maganzo, folyó hó 11-én, 78 éves korában elhunyt Kőszegen. Családja a következő gyászjelentést adta ki:

János ötös számot kapott a rangsorban, mikor mint tüzérhadnagy az akadémiáról kikerült, hogy csapatszolgálatra szülővárosába helyezték majd megőrült az öföntől és a fiu csak nehezen bírta megakadályozni, hogy kis vagyonának a telét lóra és uniformisra ne költse.

Most boldogság költözött az öreg templomsori házra. —

János tovább dolgozott, ő, a ki egész életében mintája volt a kötelességtudásnak, természetesen a legjobb csapattiszt lett. — Nemsokára pedig Bécsbe utazott, hogy a Kriegsschuléra való felvételi vizsgát letegye.

A nagyralátó Teréz álmai tehát beteljesedésük felé haladtak.

A főhadnagy este jött meg Bécsből. Csak másnap kellett jelentkeznie, egyenesen haza sietett. Együtt vacsorázott Terézzel, azután gyengéden megcsókolta és szobájába ment.

Itt sokáig járkált apró, kopogó lépéseivel, körül a szobában. Majd elővette szolgálati revolverét, befeküdt az ágyba és a fal felé fordulva sziven lötte magát.

Nagyon sajnálom, hogy e különben is egyszerű történetnek ilyen banális a vége. De minthogy valóság-gal így esett, így is kell elmoudanom.

Másnap tehát hallva találták az ágyában Vértess János főhadnagyot. Az öngyilkosság oka világos volt. Jánost, noha fényesen vizsgázott, a Kriegsschule az évi folyamára nem vették fel. Egészen bizonyos volt ugyan, hogy a jövő évben reá került volna a sor; de ez azt jelentette, hogy legkevesebb egy évvel később kerül a vezérkarba. Ő pedig ezt a mellőzést nem bírta el. Nem tudta elviselni azt a gondolatot, hogy lesznek kartársai

előkelő urak hajbokolnak neki és selyemruhás, drágakövektől szikrázó szépséges uriaszonyok mosolyognak reá. Ő pedig büszkén halad el közöttük, halovány ünöm arca komoly maradt és tejtét alighogy megbólintja. . . Ennek láttára szíve megremegett a kéjes örömtől, fejét pedig édes szédüléssel hajtotta le. A tiszta szobából behallatszott az öreg óra mély zöngésű hangja: Lassan reá kezdte: Liebe Minka wir müssen scheiden. . . Teréz szeméből kicsodult a könny és kezeit összetéve csendesen tohászzkodott:

— Édes jó, nagy Istenem, add hogy úgy legyen . . .

János tizenkét évig járta a kis város iskoláit. Eme tizenkét esztendő alatt egyetlenegyszer sem fordult elő, hogy társai között nem a legelső lett volna. Mindenből legelső volt, a matematikán kezdve le a tornáig. Mert roppant akarat lakott a kis vézna fiuba; ugyanaz a lázas, nem nyugodó ereje az akaratuak, mely anyjának is sajátja volt. A testgyakorlás nem ment eleinte sehogysem. A kicsiny, gyenge fiu nem boldogult vele és az első évnegyedben kettőst hozott haza. Teréz erre kölcsönt vett fel és tornaszereket hozatott rajta. A tanár házhoz járt, János minden szabadidejét a nyujtón meg a karfán töltötte. Vívott, lött, korcsolyázott, napról napra szemlátomást erősöd-vén. A második évnegyed végén egy atléta megirigyelte, úgy tornázott.

Az érettségi után János gyönyörű latin beszéddel bucsuztatta társait a jó öreg piaristáktól. Az igazgató meghatva csókolta homlokou.

— Ime átadom önnek asszonyom a fiát — szölt Terézhez. Diszünk és büszkeségünk volt. Mi már nem taníthatók úgy sem semmire; többet tud, mint mi, szegény öreg emberek. Csak azt kívánjuk, hogy fényes

Nanonta friss foglalkozások, nyulak és Őz-hús legolcsóbban

Alulírottak fájdalomtelt szívvel jelentik felejtethetetlen hön szeretett atyjuk, nagyatyjuk, testvérjük illetve sógoruknak Horváth György magánzó urnak, t. é. augusztus hó 11-én reggeli 8 órakor, a halotti szent- ségek átjatos felvétele után, életének 78-ik évében, rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halottnak földi maradványai augusztus hó 13-án délután 5 órakor fognak a helybeli sírkertben örök nyugalomra tételni. Az engesztelő szent mise-áldozatok pedig augusztus hó 14-én reggeli 9 órakor a Jézus szent szívé- ről vezetett egyházban fognak az Urnak bemutatatni. Kőszeg, 1902. augusztus hó 11-én. Áldás és béke po- raúra! Horváth Béla, Kirchknopf Mihályné szül. Horváth Emilia mint gyermekei. Horváth Ignác, öz. Karácsony Jánosné szül. Horváth Anna mint testvérei. Kirchknopf Mihály mint veje. Horváth Beláné szül. Orend Irma mint menyje. Waisbecker Antal dr., Waisbecker János mint sógorai. Öz. Nemes Lajosné szül. Plover Fran- ciska, Plover Emilia mint sógorinói. Horváth Miklós, Kirchknopf Ilona, Kirchknopf Béla, Kirchknopf Mihály, Kirchknopf Ede, Kirchknopf Jenő mint unokái.

— **Gomba mérgezés.** Schöll Pepi néven ismerték azt a félkegyelmű nőt a ki a héten gomba-mérgezés kö- vetkeztében elhalt. Ismerte szegényt az egész város, mert néha bizony zajos felvonulásokat rendezett az utcán; de nem ártott senkinek. A napokban gombát lőzött magának — bolond gombát s ez volt halálának okozója.

— **Szőkevény szerelmesek.** Ilyen címen a Kör- minden megjelenő *Ribavidék*, mult vasárnap számban a következő kalandos történetét meséli el:

Egy kőszegi fogadónak nem mindennapi vendéget vitt a vonat. Egy egész fiatal párocska szállt meg ott minap délelőtt. A férfi, mintegy tizennyolc esztendő- sápadt legényke; a bajusza ütődő felbe, a szemében valami emésztő láng lobogott. A hölgy, édes babaor- cajú bakfis, talán tizenhat éves, a viganója éppen a térdén alul, a csöpp kis szája minden percben sirásra álló. Mikor megérkeztek a fogadóba, bezárkóztak a fla- talok, s egész délig iddögáltak szép kettesével meghitt magányukban. Azután leveleket írtak, felette igen ér- zékeny bucsut véve a cudar világtól, mely gyalázatosan utját állja két egymásért epedő szív egyesülésének.

És a leveleket elvitték a postára. Kar-karban tették meg az utat. Az utca népe megbámulta az egy- máshoz illő szép párocskát. Megbámulta azoubau még valaki: Egy rossz akaratú ismerőse az itju Don Juan- nak, aki egyenesen a telefonhoz szaladt, s felsöngette a szerelmes szeladon édes apját Körmenről:

— Halló! öregem, nagy ujságot mondok!

Bus hang felelt:

— Legalább jó ujságot mondanál. Képzeld a fiam...

— Halló, halló, éppen arról akarok hírt adni.

Néhány óra mulva kocsi döngött be a fogadó ud- varába. Két öregedő idegen szállt ki belőle. A pincér- rel néhány szót váltottak, aztán a fiatal pár szobája felé vették az utat. A szobából cigánynóta hallatszott.

Kalapot szememre vágom,
Melleit hervad virágom.

Rekettes, szomorú bariton adta a muzsika kísére- tét. A cigány húzta szívesen, egy-egy pohár cseugett közbe vidáman. Az ajtón, mely bevolt zárva, kopogtak:

— Ki az?

— Nyissák ki!

A hang ismerős volt. A lányka rémülten sikolto- zott, az itju gentleman pedig holt-halaványan támoly- gott az ajtó felé. A két idegen lépett be Nagy ijedelem támadt. Az öregebb ur, akit a kisasszony zokogva „édes, aranyos papá”-jának szólított, egyenesen az urfnak ron- tott és a botját emelte rája. A fiatal ur se volt rest és a revolverét rántotta elő:

— Hozzám ne nyuljon az ur! A lányát meg ma- gamat akartam vele kivégezni, de belelövöm az urba mind a hat golyót!

A fenyegetés nem riasztotta meg a felháborodott apát, aki társával együtt, aki a legény atyja vala, ir-

ha mindjárt csak egy princz és egy khedive ücsse is, a kik őt a haladásban megelőzik.

Terézt a csapás szíven találta. Mint egy tébolyo- dott járkált a házban. Nem evett, nem ivott, nem tá- vozott a ravatal mellől, hol élete minden reménye fe- küdt összemolva.

Jánosnak gyönyörű temetése lett. A kamor kato- nai gyász pompája kilépett azokból a keretből, a melyek egy főhadnagyot rangjánál fogva megilletik. Jánosnak rég híre ment mint a hadsereg egyik leglé- nyesebb tehetségű és nagy jövőjű tisztjének. Végtisz- tességére kivényelték bajtársait, a kikkel együtt volt a Kriegsschule előkészítő tanfolyamán, volt akadémiai társai is eljöttek mind, velük a princ és a khedive ücsse is. A gyászkocsit a pompás koszorúk garmadája követte. Terézt a hadtestparancsnok karján lépdelt a koporsó után, mellette a princ és a bey, utánna az akadémia parancs- noka, néhány tábornok és a fényes egyenruhába öltö- zött tisztek nagy csoportja. Ott voltak a kincstári asz- szonyok is mind, a főispán, feleségével, a piarista papok, a város és megye hivatalnokai valamennyien.

A temetés után a hadtestparancsnok odalépett Terézhez és meleg szavakban beszélt előtte a vesztés- ségről a mely fia halálával az egész hadsereget érte. Majd tudtára adta, hogy a felség szárnysegéde utján táviratban fejeztette ki a részvétét.

Teréz csendesen hallgatta a magas katonát és mé- lyen elgondolkozott. Ime fényes egyenruhájú nagy urak hercegek állanak fia ravatala mellett, szépséges, előkelő urasszonyok. A nagyság, dicsőség ez, amelyet az a drá- ga fia im örökségül hagyott neki. Ámai beteltek. Látván a nagy tisztességet, melylyel fia emlékének mindezek adóznak, Teréz szíve is megnyílt, mert még talán a fiában is csak a becsvágyat imádlta. — *Böttaszky Lajos.*

galmatlanul helybenhagyta a szerelmes párocskát. A kisasszonyt sem kímélték a csunya bácsik, uem bizony, de a java rész mégis csak a férfinak jutott, szegény- nek, aki zokogva, szent esküvel fogadta a csata után, hogy a kisasszonyt többé soha nem fogja megszoktatni. Es az uton még szigorubb esküvel erősítette, hogy be- csület dolgában nem esett csorba. — (No ne izéljen, kollega ur! Szerk.)

— **Anyakönyvi statisztika.** A kőszegi anyakönyv- hivatalban az utóbbi időben a következő születési-, házassági- és halálozási-eseteket jegyezték be:

Születés.

Augusztus 8-án. Ráner Sándor és Szovják Irén

fia, Sándor, róm. kath.

Augusztus 2-án. Prikler Teréz leánya, Hermin,

Ilona, ág. hitv. ev.

Augusztus 13-án. Wagner Viktor és Szabadhegyi

Ilona fia, Viktor, Ernő, Dénes, róm. kath.

Augusztus 12-én. Stiasny Gyula és Hafner Anna

fia, Gyula, róm. kath.

Házasság.

Augusztus 10-én. Nagy János kocsis, és Reczetár

Franciska napszámos, Kőszeg.

Halálozás.

Augusztus 10-én. Szova János, róm. kath., 6 hó-

napos, agyhártyalob.

Augusztus 10-én. Horváth István szabó, róm. kath.,

71 éves, aggkór

Augusztus 11-én. Horváth György magánzó, róm.

kath., 78 éves, szívszéllyetés.

Augusztus 7-én. Loibersbeck Samu alafás, ág.

hitv. ev., 54 éves, bright kór.

Augusztus 12-én. Schöll Josefa alafás, ág. hitv.

ev., 50 éves, béltekély.

— **Beiratás a felső építő-ipariskolában.** A buda- pesti m. kir. állami felső építő ipariskola rendes tan- folyamán a jövő iskolai évre való beiratást szeptember 1-től 5-ödikeig tartják. Az intézetben a tanítás három évig tart. A végzett tanulók kőműves, kőfaragó, vagy ácsmesterek lehetnek, jelentkezhetnek az építőmesteri vizsgálatra, végre joggal bírnak az egyéves önkéntes- ségre. Díjak: beiratási díj 4, tandíj felévenként 20, s szertári biztosíték egész évre 6 korona. A jelentkezés- nél szükséges iratok: 1.) Keresztlevél, vagy születési bizonyítvány. (15 évesnél fiatalabbak nem vehetők fel.) 2.) A négy középiskolai (polgári, realiskola, vagy gim- názium) osztályról szóló bizonyítvány. 3.) Ujraoltásról szóló orvosi bizonyítvány. 4.) Iparhatóságilag hitelesi- tett bizonyítvány arról, hogy a jelentkező mennyi ideig s melyik építő-parágbau dolgozott (legkevesebb elfo- gadható gyakorlat 2 hó). Bővebb felvilágosítást kézség- gel ad az igazgatóság VII. Csömöri-ut 74 szám.

— **Friss asztali szőlő** a legjobb minőségben kap- ható Waisbecker Ede utóda, Schaar József fűszer- és csemege-kereskedésében.

Irodalom és művészet.

(*) **Pályázat.** A „Magyar Hirlap” méltó módon akarja megünnepelni Kossuth Lajosnak százados szüle- tési évfordulóját, amely a jövő hónap 19-én következik reánk. Megírta Kossuth Lajos rövidre fogott jellem- rajzát, azt ami benne jelentős, mindenek fölött kiváló, elévülhetetlen. Tehát alakjának hű, de monumentális belső rajzát akarjuk bíru, egy olyan irodalmi tanulmányt, mely kevés szóval, nem sok vonallal, biztosan, igazsá- gosan és szépen mindent elmoud. Egy ilyen abszolút becsü essayvel, amelyet az évforduló napjau adunk közre, akarjuk mi méltó módon megünnepelni a magyar ujság- írásnak első hőstét. A dolgozatot pedig egyenesen a ma- gyar olvasóhoz, lapunk előfizetőihez fordulunk, mert tudván tudjuk, hogy e tárgyban maga az irodalom uem tudósabb nálunk és mert az a hitünk, hogy az olvasók ismeretlen nagy tömegében lenni kell ismeretlen friss erőknak, akik e feladatra ugyszólván rászülettek, azon- felül módjuk van arra az elmélyedésre, amelyet a fel- séges téma megkövetel. A legjobb munkák megjutalma- zására ezer korona tiszteletdíjat tűzünk ki, amelyet az iro- dalom és parlament hozzáértő tagjaiból alakuló bíráló bizottság okvetlenül kiad. — Kérjük a rátermet olvasó buzságát és lelkesedését és már a munka megkezdése előtt fogadják előfizetőink hálánkat és azt a reménysé- günket, hogy az ő körükből támad az, aki Kossuth Lajos tökéletes irodalmi arczképét legelsőnek megalkotja!

A pályázat feltételei:

1. Kívánunk Kossuth Lajosról jellemrajzot, tehát nem életrajzi adatoknak összefuzését vagy egyoldalú költői rapsodiát, hanem olyan munkát, amely őt élete legteljesebb és legjellemzetesebb fordulataiban ismerteti és méltatja. A jellemrajz fő feltétele a hűség és az egy- szerűség.

2. A dolgozat terjedelme száz nyomtatott sornál több ne legyen.

3. Pályázhat a Magyar Hirlap minden előfizetője.

4. A legjobb munka díja: Ötszáz korona. Az ez- után következő legjobb jutalma: háromszáz korona. A harmadik helyen kitüntetett dolgozat kétszáz koronával díjazatik.

5. Ha ezeken kívül még érdemes munkákra talál a zsüri: azokat a szokásos tiszteletdíjban részesítjük. Va- lamennyi jutalmazott munka a „Magyar Hirlap” tulaj- dona és közlésüket szeptember 19-én kezdjük meg.

6. Kérjük, hogy a pályázatokat tisztán írják le és a szerző nevét és pontos lakcímét rejtő jelíges levél kíséretében küldjék be a Magyar Hirlaphoz legkésőbb az jövő, szemtember hónap tizetikéig. A bíráló bizottság — melynek névsorát rövidesen közreadjuk — szeptember hónap tizennyolcadikán dönt és döntését szeptember tizenkilencedikéu adjuk hírlul. *A Magyar Hirlap.*

Egy gyakornok

a fényképezés megtanulás céljából azonnal felvétetik Décsey és társánál Kőszegen.

Nyílt-tér.

— A Berger-féle gyógy- és egészségügyi szappan 1868 óta áll fokozatos használatban és a legtávolabbi országokba bevitetik. A Berger-féle kátrány-szappan gyógyító ereje és fertőtlenítő hatása ezerszeresen ki van próbálva. A Berger-féle glicerin-kátrány-szappan nélkülözhetetlen a mosdásnál és fürdésnél. Az Osztrák-magyar monarchia és a külföld minden gyógytárában kapható. Minden darabon e védjegy látható.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik Istenben boldogult atyánk

Horváth György

elhunyta alkalmával részvétüket kifejezték és koszorukat adományoztak, fogadják ezuton hálás köszönetünk kifejezését.

Kőszeg, 1902. évi augusztus hó 14-én.

A gyászoló család.

1926/902. tkv. sz.

Póthirdetmény.

A kőszegi kir. járá-bírószág mint telekkönyvi ha- tóság közhírré teszi, miszerint az ifj. Balázs János velemi lakos végrehajthatónak Horváth Istvánné született Török Fanni velemi lakos végrehajtható szüveadó elleni 800 korona s jár. iránti végrehajthatási ügyében 1345/902. szám alatt kibocsátott árverési hirdetményben a velemi 347. számú tjkvben felvett A. I. 1—18. sor 5. házszámu 1/3 telekre 2849 korona kikiáltási árban Veleu község házánál

1902. évi augusztus hó 30. napjának délelőtti 10 órájára

kitűzött árverés az 1881. LX. t.-c. 107. §. alapján öz. Horváth Istvánné végrehajtható érdekében is 353 korona 92 fillér tökéletesele s járulékal kielégi- tése végett megtartatni fog.

Kőszegen a kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság 1902. augusztus 4-én.

Terplán Kornél,
kir. albiró.

1345/902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbírószág mint telekkönyvi ha- tóság közhírré teszi, hogy Dr. Deutsch L. Lajos által képviselt ifj. Balázs János velemi lakos végrehajthatónak, Horváth Istvánné szül. Török Fanni velemi lakos vég- rehajtható szüveadó elleni 800 korona tökéletesele és járulékal iránti végrehajthatási ügyében a kőszegi kir. já- rásbírószág területén lévő Velem község határában tekvő a velemi 347. sz. tjkvben A. I. 1—18 sorsz. alatt vég- rehajtható szüveadó tulajdonául felvett 1/3 telek, az ugyanott felvett 5. sz. házra az árverést 2849 koroná- ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1902. évi augusztus hó 30-ik napján délelőtti 10 órakor

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiki- áltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át 284 korona 90 fillért készpénzben vagyis az 1881. LX. t.-c. 42. § ban jelzett arfolyam- mal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőszegen a kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság 1902. május 27-én.

Terplán Kornél,
kir. albiró.

Brázay-féle

sósorszesz

nélkülözhetetlen háztiszta.

Kapható mindenütt.

kapható Jánosa Gyula csemege-kereskedésében Kőszegen.

Árverési-hirdetményi kivonat.

A kőszegi m. k. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közli, hogy úzv. Mahn Dénesné szül. Pfeiffermann Aloizia végrehajtatónak, özv. Kehr Antalné szül. Pfeiffermann Katalin és Pfeiffermann Ferencz kőszegi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 800 korona tőkekövetelés és járuléki iranti végrehajtási ügyében a kőszegi kir. járásbíróság területén lévő Kőszeg város belterületén tekvő a kőszegi 383. sz. tükvben végrehajtást szenvedők és Pfeiffermann János, Pfeiffermann József, Pfeiffermann Aloizia férj. Hacker Dénesné, Pfeiffermann Erzsébet férj. Stoer Ferencné, Pfeiffermann Antonia férj. Bierbauer N.-né ugy Pfeiffermann Anna kőszegi lakosok tulajdonát felvett + 1 sor 653. hrszámú 398. számú házra egészben 3248 korona és a 2. sor 654. hrszámú kertre 94 koronában ezennel megállapított kiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1902. évi szeptember hó 9-ik napján
dél előtt 10 órakor

a kőszegi kir. járásbíróság hiv. helyiségeiben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 324 korona 80 fillért illetve 3 korona 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cikk 42. §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékos értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a banatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőszegen, a kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság 1902. június 10-én.

Terplán Kornél.
kir. albiró.

Értesítés.

Ezennel van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, hogy a főtéren lévő és jó hírnévnek örvendő

„Jánosa Buffetben“

f. hó 14-én működésünket megkezdjük.

Bátorkodunk a n. é. közönségnek figyelmét felhívni, hogy a hideg és meleg ételeket, ugyszintén italokat is saját kezűleg fogjuk nagyrabecsült vendégeinknek a legnagyobb gyorsasággal kiszolgálni; továbbá a meleg konyhát saját felügyeletünk alá vettük és csak a legjobb, magyarosan készült ételeket fogjuk a b. vendégeinknek a helyiségben ugyan ez házon kívül is választékkal juttatni.

Miután nagyobb városokban több éveken át voltam Bodegakban és vendéglokkban is mint főpincer alkalmazva, tapasztalataim e téren eléggé kifejtettek, úgyhogy a helyi viszonyokhoz alkalmazkodva már előre is bátran merem remélni, hogy a n. é. közönség igényeinek mindenkor itt is meg tudok felelni.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, maradtunk

kiváló tisztelettel

Zeilinger Gyula és neje.

Nagy jóvedelemre

tehetnek szert tisztességes egyének, a kik egy elsörnyu pénzüzet képviselőt sorsjegyek részletfizetés melletti eladásra elvállalják. Ajánlatok „Részvénnytársaság 1001“ alatt

HAASENSTEIN & VOGLER

hirdetési irodájába

BUDAPEST, Dorottya-u. 9. kértnek.

Üzlet-átvétel.

Ezennel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a 30 év óta fennálló

Schwarz Rezső-féle

szűcs- és kalap-üzletet

átvettem és saját nevem alatt fogom tovább folytatni.

Több bel- és külföldi üzletekben szerzett tapasztalataim lehetővé teszik, hogy igen t. vevőim minden kívánságait pontosan teljesíthessem.

Javításokat gyorsan és olcsón készítek, valamint elfogadok mindentéle szűcs-árakat nyári megőrzés vegett.

Minden törekvésem oda fog irányulni, hogy igen tisztelt elődöm kiszolgálási modját minden tekintetben kövessék.

Szives pártfogását és bizalmat kérve

maradok kiváló tisztelettel

Fischer Lajos

szűcs-mester, kalap- és uri-évi-árúháza

Kőszegen, Király-ut.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy

minden hó 20—30-ig

Kőszegen

biztosan található vagyok.

Kiváló tisztelettel

Scharpf Jenő,

fogtechnikus.

Kőszeg, Adelfy-utca 46. sz.

Feigl Gyula

könyvnyomdász
Kőszegen, Várkör 81. sz.

Elvállal mindennemű nyomdász munkákat, kívánatra:

egyszerűbb, vagy diszesebb
kiállításban

a legolcsóbb árak mellett.

Kiadóhivatala a

„KŐSZEG ÉS VIDÉKE“

című lapnak, hol **hirdetések** a legjutányosabb áron felvétetnek.